

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 208.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000575600/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

»Nu staar han der — — og han gjør sig behagelig overfor sin Collegas Elever — ja, ja — ja, ja — — Men, som alt sagt, *mig* gjør det ingen Ting. Fra 3 til 4 i Morgen er Sælen her i Collegiet jeres, Doktor Martin.«

»Nu vel, det er godt. For Resten forstaar jeg jer ikke, Doktor Karlstadt —«

»Ikke det, — gjør I hellerikke, Magister Philip?«

»Nej.«

»Ja, ja, — men I veed maaskee ogsaa, man kalder jer for Skjæmt: Magister Lutheranus?«

»Det har jeg ikke hørt.«

»Det er jo ogsaa kun en Spøg, og en daariig Spøg, finder jeg. — — I har forfattet Opslaget her paa Sogne-Kirkens Dør om den store Begivenhed i Morgen: Magister Philippus Melanchthon staar der under.

»Ja —«

»Det er maaskee Skikken saaledes?«

»Det veed jeg ikke.«

»Nej, — hvad er Skik, hvad er Skik? Det gaar jo ikke saa ofte paa, at man brænder pavelige Bandbuller. Saa hvem veed, hvad der er Skik? det har I Ret i. Men det er allens fals en smuk Skik, *at en anden gjør det*. Saa kan han rose den Bandsatte: »Luthers fromme og evangeliske Bøger.« Det kunde Manden selv jo ikke saa godt skrive. — Havde I endda ogsaa haft et lille kjønt Ord tilovers for mig og for de andre fem Mænd, som er bleven lyst i Band med det samme, Magister Philip!«

»Bullen er jo kun stilet til een Mand, nemlig Doktor Martin Luther.«

»Nej, — vel saa, vel saa. — Det er nu sært, hvordan det kan gaa til — men det maa jo skulle være saadan —: at man kommer med i al Faren og Ulykken mod sin Vilje, — men der er en anden, som faar Æren for det hele! — Ja, er det ikke sært?«

»Hvordan mener I det, Doktor Karlstadt?« spurgte Magister Philip.

»Jo, — nu jeg og Pirkheimer og Spengler, og hvad de alle hedder, vi er jo udsatte for al den Fortræd, som kan følge af Bandlysningen; men hvem taler om os? Nej, der er kun een, der faar Æren, det er Doktor Luther! — Og see, om det gik ikke ligesaadan i Leipzig til Disputationen for et Aar siden!«